ת"פ 44826/04/14 – מדינת ישראל נגד יוסף בן-נעים

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 44826-04-14

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד המאשימה

נגד

1.יוסף בן-נעים הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אבי עמירם

גזר דין (לנאשם 1)

גזר דין

כללי

1. הנאשם נמצא אשם, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפת שוטר, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז -1977 (להלן: "החוק").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 08/11/13, בשעה 21:13 או בסמוך לכך, חצה הנאשם את הצומת שביציאה מהעיר קריית גת, ברחוב לכיש, בניגוד להוראות הרמזור.

משהבחין השוטר שמעון דהן (להלן: "המתלונן") בנאשם, המתין שהרמזור יתחלף לירוק, חצה את הצומת, הפעיל את מנורת רכבו בצבע כחול ואדום וסימן לנאשם לעצור באמצעות הבהוב - והנאשם עצר.

לאחר שהמתלונן הציג בפני הנאשם את תעודת המינוי שברשותו וביקש ממנו להראות לו את תעודת הזהות שלו ורישיון הנהיגה, השיב הנאשם כי אלה לא ברשותו, כי אין מה לעשות וכי "הוא יכול לעשות מזה חמוצים". בהמשך, מסר הנאשם למתלונן את מספר תעודת הזהות שלו, והמתלונן הזמין למקום ניידת.

בהמשך למתואר, יצא הנאשם מרכבו, ניגש את השוטר, אמר לו "בן זונה", והכה אותו במכת אגרוף בחלק השמאלי של ראשו, מאחורי האוזן.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הסדר הטיעון

3. בהסכמת הצדדים, בעת מתן הכרעת הדין הנאשם לא הורשע, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר, וצוין כי לאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים להידבר.

תסקירי שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 14/11/17 עלה כי הנאשם, בן 32, גרוש ואב לילדה בת 10, מתגורר לסירוגין במילאנו ובישראל, ועובד כיבואן עצמאי של מותגי אופנה משנת 2012.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, התגייס לצבא ושירת כלוחם הנח"ל. שירות המבחן התרשם מפוסט טראומה בעקבות שירותו הצבאי.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי לאחר פגישתם הראשונה עם הנאשם עבר הנאשם תאונת דרכים אשר גרמה לו לשברים וכאבים (הציג מסמכים רפואיים), ולכן התקשה להגיע לפגישה נוספת.

הנאשם הודה בביצוע העבירה, לדבריו, מדובר בסיטואציה חריגה, בה חש תסכול והשפלה, ואף חרדה מוגברת בשל רצונו להגן על בתו, ולכן התנהג בצורה אלימה אשר איננה מאפיינת את התנהלותו.

התרשמות שירות המבחן הייתה מסיכון נמוך לביצוע עבירות נוספות, אולם לאור תסמיני הפוסט טראומה אף מנזקקות טיפולית. משכך, הומלץ על דחיית מועד הדיון לצורך מעקב ושילוב הנאשם בטיפול.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 19/03/18 עלה כי הנאשם התקשה להיות בקשר עם שירות המבחן, שיתף כי החל טיפול אצל נפשי לאחר שאובחן כסבל מהפרעה .

לאור העובדה כי אורח חייו של הנאשם לא מאפשר עמידה בצו מבחן או צו של"צ והשתלבות בהליך טיפולי - נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית והומלץ על הטלת מאסר מותנה.

6. בתסקיר שירות המבחן מיום 17/04/18 דווח כי הנאשם לא עמד בקשר עם שירות המבחן ורק שלח מסמכים בשפה האיטלקית. משכך, שב שירות המבחן על המלצתו.

גם בתסקיר המשלים מיום 01/07/18 דווח כי הנאשם לא שמר על קשר עם שירות המבחן, וזה שב על המלצתו.

עדות המתלונן

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

7. המתלונן טען במועד הטיעונים לעונש כי הנאשם התנהג בצורה בוטה, גסה ואלימה לעיני ילדיו ואשתו באופן שהותיר עליהם רושם עז עד עתה, וזאת כשהוא ממלא את תפקידו על אף שלא לבש מדים. המתלונן ציין כי הנאשם לא הסתפק בקללות ואף הכה אותו פיזית, וביקש מבית המשפט להעביר מסר לציבור כי זהו אירוע חמור.

טיעוני הצדדים

8. במועד הטיעונים לעונש עתרה ב"כ המאשימה להטלת ענישה ברף הנמוך של המתחם, קרי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירה, לפגיעה בערך המוגן - הגנה על עובדי הציבור והצורך לאפשר להם לעשות את עבודתם נאמנה.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לפגיעה במתלונן ובבני משפחתו, ולכך ששירות המבחן התרשם כי קיים קושי בוויסות דחפים ונזקקות טיפולית - אך הנאשם לא השתלב בטיפול.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לתמיכה בעתירתו.

9. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן.

בטיעוניו הפנה ב"כ הנאשם ללקיחת האחריות מצד הנאשם וההודאה בהזדמנות הראשונה, וכן להיעדר עבר פלילי.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירה. לטענתו, האירוע יכול היה להסתיים במתן דו"ח מאחר והנאשם מסר את מספר תעודת הזהות שלו למתלונן משהתבקש לעשות כן, וכי הסיטואציה התדרדרה בשל הגעתם של אחרים למקום.

עוד הפנה לתפקודו הנורמטיבי של הנאשם ולפוסט טראומה ממנה סובל עקב שירותו הצבאי.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי להסכמת המאשימה כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת התסקיר צריכה להיות משמעות, וכי אין להתעלם מהמלצת שירות המבחן ומהתרשמותם מלקיחת האחריות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בעתירתו.

10. במועד הטיעונים לעונש התנצל הנאשם בפני המתלונן, טען כי זהו אירוע חריג שלא מאפיין את התנהלותו, אשר נבע מכך שנלחץ מבכייה ומסערת הרגשות של בתו. הנאשם תאר את מצבו הנפשי המורכב מאז שירותו הצבאי, וציין כי הרשעה עשויה לפגוע בפרנסתו מאחר ועובד מול חברות גדולות אשר בודקות עניין זה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שאלת ההרשעה

11. על אף שב"כ הנאשם לא עתר להימנע מהרשעת הנאשם, לאור טענת הנאשם במועד הטיעונים לעונש והעובדה כי בית המשפט נמנע, בהסכמת הצדדים, מלהרשיע את הנאשם במועד מתן הכרעת הדין, מצאתי לנכון להתייחס בקצרה אף לסוגיית אי ההרשעה.

מהלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל) והפסיקה בעקבותיה עולה כי רק בנסיבות חריגות בהן יוכח כי הנזק שיגרם לנאשם מהרשעתו גבוה יותר מהתועלת שתצמח ממיצוי הדין עמו , ימנע בית המשפט מהרשעה (ראו לדוגמא ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' ביטון (23/07/09)). כמו כן, נקבע כי על הפגיעה להיות קונקרטית (ראו לדוגמא: ע"פ 8528/12 ציפורה נגד מדינת ישראל (03/03/13).

בהלכת כתב קבעה כבוד השופטת דורנר כי: "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".

במקרה זה לא הוכיח הנאשם כל פגיעה קונקרטית. משכך, ולאור חומרת העבירה, כפי שיפורט בהמשך, ואף בהיעדר המלצה מתאימה משירות המבחן, לא שוכנעתי כי יש להימנע מהרשעת הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

13. במקרה זה מדובר באירוע אחד ומשכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

14. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. הערכים החברתיים אשר נפגעים בביצוע עבירת תקיפת השוטר הם בראש ובראשונה השמירה על שלמות גופו של האדם, שלוות נפשו, בטחונו וחרותו, וכנדבך נוסף - אף השמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ואפשור חופש הפעולה לעובדי הציבור.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כבר נכתב לא אחת על חומרת העבירה, ובין היתר נכתב בע"פ 4565/13 חאלד נגד מדינת ישראל נגד פלוני (04/11/13) כי: "... הרי שלאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי... עובדי הציבור "חשופים בצריח" כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים...".

במקרה זה, מבלי להפחית מחומרת העבירה, ומהאופי האלים שהיה במעשי הנאשם, בשים לב לעובדה כי מדובר באירוע נקודתי וחד פעמי, ניתן לקבוע כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני -תחתון.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4592/14 סרגייב נגד מדינת ישראל (25/08/14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע עבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והוטלו עליה, בין היתר, 4 חודשי מאסר מותנה, חרף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה.

ב. ברע"פ 7641/14 אלטורי נגד מדינת ישראל (30/11/14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים, והוטל עליה, בין היתר, חודש מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 8748/10 נמירי נגד מדינת ישראל (07/12/10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים, והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל, חרף המלצת שירות המבחן להטיל עליו של"צ. בית המשפט העליון קבע כי לא נפל פגם בהחלטה וקבע כי לא ניתן לומר שהטלת מאסר בפועל בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין חורגת מגדרי הראוי והמקובל.

ד. בעפ"ג (י-ם) 23655-03-15 הגוס נגד מדינת ישראל (02/06/15), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ובין היתר הטיל עליה בית המשפט 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם, קבע כי יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך של המתחם והטיל עליו צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה.

ה. בת"פ (רח') 17049-06-15 מדינת ישראל נגד טגניה (18/03/18), הורשעה נאשמת בביצוע עבירות תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ובין היתר הטיל עליה 4 חודשי מאסר מותנה, וזאת חרף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתה.

ו. בת"פ (ת"א) 54731-08-16 מדינת ישראל נגד מלי (21/01/18), הורשעה נאשמת בביצוע עבירת תקיפת שוטר, ובין היתר הטיל עליה בית המשפט 5 חודשי מאסר מותנה.

ז. בת"פ (ב"ש) 8185/02 מדינת ישראל נגד אלעסם ואח' (10/10/05), הורשעו נאשמים בביצוע עבירת תקיפת שוטרים, ובין היתר הטיל עליהם בית המשפט 3 חודשי מאסר מותנה.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

א. נסיבות ביצוע העבירה- העבירה בוצעה כנגד שוטר בעת מילוי תפקידו ובנוכחות בני משפחתו.

ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירה- מהמפורט בכתב האישום ומעדות המתלונן לפניי עולה כי מעשי העבירה גרמו נזק למתלונן ולבני משפחתו בתחושת הפגיעה וההשפלה הכרוכה באמירותיו ובתקיפתו של הנאשם את המתלונן.

ג. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - מכת אגרוף עשויה הייתה לגרום לנזק חמור מזה שנגרם.

ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - לטענת הנאשם, ביצע את העבירה בשל הלחץ בו היה נתון בשל בכייה של בתו וסערת הרגשות בה הייתה נתונה.

ה. יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה - מהעולה מתסקירי שירות המבחן יש להניח כי פוסט הטראומה ממנה סובל הנאשם הובילה לכך שבסיטואציה אשר התפתחה חש חרדה אשר הקצינה את התנהגותו, באופן שאיננו תואם את התנהלותו הנורמטיבית ככלל.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא ממאסר מותנה ועד ל-5 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לשנות דרכיו- מתסקירי שירות המבחן עלה כאמור כי הנאשם הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות לביצועה, וכי מדובר באירוע חריג בהתנהלותו הנורמטיבית. עם זאת, הנאשם לא השתלב בטיפול על אף הנזקקות הטיפולית אשר עלתה בשל פוסט הטראומה ממנה סובל וממצבו הנפשי.

ב. מהמסמכים הרפואיים אשר הוגשו (נ/1) עולה כי הנאשם סובל מפרעה נפשית .

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - הנאשם נעדר עבר פלילי.

ד. השפעת הענישה על הנאשם ומשפחתו - הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר עשויה לפגוע באופן משמעותי בפרנסת הנאשם ומשפחתו.

ה. מאז בצוע העבירה חלפו למעלה משש שנים בהן לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות נוספות.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

21. טרם סיום אציין כי הלכה שהיא שבית המשפט איננו כבול להמלצות שירות המבחן, וכי שיקול הדעת הסופי לעניין היקף העונש וטיבו מסור לבית המשפט מאחר ובפניו מצויים כלל השיקולים אשר המלצת שירות המבחן היא רק אחת מהם. עם זאת, בית המשפט איננו יכול שלא ליתן דעתו לתסקירים ולשקלם במלא כובד הראש (ראו ע"פ 8704/08 סמי הייב ואח' נגד מדינת ישראל (23/04/09) ורע"פ 8748/10 נמירי נגד מדינת ישראל (07/12/10).

22. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם.

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בגין ביצוע עבירת תקיפת השוטר כדי להכשילו בתפקידו, וגוזרת עליו את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 273 ו/או 274 ו/או 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן על סך 1,500 ש"ח.

הפיצוי יופקד תוך 90 יום מהיום בקופת בית המשפט והמזכירות תעבירו למתלונן.

מצורף טופס פרטי ניזוק.

3. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 1,500 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום לבצע עבירה לפי סעיף 273 ו/או 274 ו/או 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ההתחייבות תחתם תוך 30 יום . לא תיחתם, יאסר הנאשם ל-7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©